ఆంధ్రభూమి వినోదవార్షికోత్సవ సంచిక
ఆదివారం, 28-11-1976

జ్ఞానోదయం

"వంద్రోదోదాని కేవైనా సంబంధము చూడు విన్నీ!" అంది - సత్యవతమ్మ - యింటికొచ్చిన చుట్టం విన్నితో.

పాపం-అవిడ యింటికొచ్చిన ప్రతి వాళ్ళతోనూ చెబుతూనే ఉంటుందీమాట అయినా ఎక్కడా కుదరడంలేదు.

"పిల్ల బి. ఏ. చదివింది. మరీ మన తమ్మాల్లో కట్నాలు పెరిగిపోయాయి. వెనకాస్థి లేకపోయిన దీన్ని పోషించ గలిగే ఉద్యోగస్థుడయితే చాలు!" అంది మళ్ళీ దీనంగా! సత్యవతమ్మ - తన బిడ్డ గురించి తను కోరుకున్నది చాలా కనీస కోర్కె అన్నమాట ప్రతిధ్వనింపజేస్తూ!

"మాఊరి దగ్గర్లోనే ఒక సంబంధం ఉంది. అబ్బాయి మెకానిక్‌గా పనిచేస్తున్నాడట! క్రిస్రాయి జబర్దస్తీగా బాగానే ఉంటాడు!" చుట్టం విన్ని మాట పూర్తి కాకముందే సత్యవతమ్మ ఆశగా ప్రశ్నలుచేసింది.

"జీతం ఎంత? ఏఆస్తీసులో? అక్క చెల్లెళ్ళున్నారా? అమ్మ నాన్న ఉన్నారా? అన్నదమ్మ లెంతమంది?"

"జీతం అయిదారొంద లుంటాయను కుంటా! మన చిన్నోడికి తెలుసు. నా కంతగా వివరాలు తెలియవు! మరి!" అంది చుట్టం విన్నీ.

సత్యవతమ్మ నీరు కారిపోయింది. అయిదారొందలు జీతగాడు తనకల్లుడవు తాడా - అంతకట్నం ఎక్కడ లేవాలి! అయినా బయటపడి చురకనవడం ఆమె కలవాటు లేదు.

"అక్కడోళ్ళదు నమ్మలేం విన్నీ-అటువైపుకి పిల్లనిస్తే ఏమో బాబు-అక్కడి మాటె అర్థం కాదు!" అంది నిర్భరంగా! సత్యవతమ్మ.

"ఇది బాగుంది. అక్కడున్న కమ్మరంకా యిక్కడున్నంత మన అంవాల్లు మన తీరు మారుతుందేవిటి!" అంది-తనూ! అక్కడే ఉంటుంది కనుక చెప్పుతుందా అన్నట్లు - అక్కసుగా-చుట్టం విన్నీ!

"అవునులే. చిన్నోడి నడిగిచూడు. మంచిదనుంటే చూద్దాం!" అంది గిడుసుగా సత్యవతమ్మ.

సత్యవతమ్మకు - కూతుళ్ళు మొదలు కొడుకులు చివర అటు మూడు, యిటు మూడు పుట్టారు. అతదువాత ఎనుపు వ్యాపారం చేసే చౌదరి సత్యవతమ్మకు వసువురాత లేకుండా చేసాడు. ఉన్న దేవిదో ఊడ్చిపెట్టి పెద్దమ్మాయికి పదివేల కట్నం. పదివేలు లాంఛనాలతో పెళ్ళి చేసింది. పోతే రెండోదానికి ఉన్న ఎకరం అమ్మి కట్నం యిచ్చి వంటిమీదున్న నగలన్నీ అమ్మి పెళ్ళి చేసింది. మిగిలింది యిద్దు - నలుగురు పిల్లలు! - తనూ! ఒక పక్క వాటా 100 రూ. కిచ్చి రెండు గేదెల పాడి అమ్మి సంసారంగడుపుతూంది. ఊళ్ళోనే కాలేజి ఉండడం. మగపిల్లలు ముగ్గురు

రాజీవ

యింకా హైస్కూళ్ళలోనే చదవడంవల్ల మూడో కూతురు కామాక్షిని కాలేజీకి పంపి బి. ఏ. చదివించింది. చదివించడం అయితే - చదివింది కనుక చదివించింది. కాని సత్యవతమ్మకు ప్రాణం గుటగుటమంటూనే ఉంది. బి ఏ. దానికి కనీసం బి. ఏ. వాళ్ళైనా రావాలంటే ఎంతవెల కట్టాలోనని భయపడుతూంది. అందుకే కామాక్షి హైస్కూలు చదువు ముగించి కాలేజీలో అడుగుపెట్టినప్పట్నుండి సంబంధాలు చూస్తూనే ఉంది సత్యవతమ్మ. ఎప్పుడుదొరికితే అప్పుడు తక్కువ పిల్ల చదువాపి మూడుముళ్ళు వేసి పంపేద్దామని ప్రయత్నించింది. కాని ఏళ్ళు మెట్రిక్కాయిగాని సంబంధం గట్టెర్కలేదు.

"పిల్లవాడి పేరు వెంకట్రావు. మెకానిక్‌గా పని చేస్తున్నాడు. 'నెలకు అరు వందల జీతం. అప్పులు పెద్దగా ఏమీలేవు. కాని సంస్కారం ఉన్న కుటుంబం. పిల్లవాడికి ఒక తమ్ముడు. యిద్దరు చెల్లెళ్ళు ఉన్నారు. కట్నాలు యిచ్చి పుచ్చుకునే నిద్దాంతం లేదు. నచ్చితే పిల్లను చూపించి ముహూర్తాలు నిర్ణయించుకోవచ్చు." చుట్టం విన్నీ సత్యవతమ్మకు ఉత్తరం రాసింది. సత్యవతమ్మ పంతోషంతో కామాక్షిని కావలించుకొని బావుందమని ఏడ్చింది. "పీ అదృష్టం వండిందే కామా!" అంది! "600 రూ. జీతం అంటే మాటలా!" అని మురిసిపోయింది. ఏ 60 వేలు పోనీనా దొరకదు, అని పెద్ద పెన్నిధి దొరికినట్లుగా సంబరపడింది.

ఇక కామాక్షి బంగారు కలల్లో తేలి పోయింది.

"మేమక్కడికి మళ్ళీ రావడం అవసరం, పిల్లను చూసుకోవడానికి వస్తే నచ్చితే ఓ నిదిరోజుల్లోనే ముహూర్తం పెట్టేయొచ్చు. మళ్ళీమళ్ళీ అంటే దూరాభారం! ప్రయాణం అలసట - ఖర్చు - పెంటనే వారిని లేమనుండి!" అని రాసిందికుణం అలస్యమయినా గడ్డవాముని తన్నుకుదోయినట్లు పిల్లవాడిని ఎవరు పాట పెంచి కొనేస్తారోనని భయపడుతూ సత్యవతమ్మ!

ఒక వారానికే పెళ్ళికొడుకుముఖ్యమైన పెద్దలతో వచ్చారు. పిల్లవాడంటికి నచ్చాడు. సత్యవతమ్మ 'పెళ్ళిపెళ్ళే' లని తొందరపడి వారంలోనే లగ్నాలు పెట్టించింది. పెళ్ళి కొడుకు మెకానిక్ అని పెట్టి - ఎరవాలేదంటే లగ్న పత్రికలో 600 రూ. జీతం అని కూడా పత్రికలో వ్రాయించాలని ఉబలాట పడింది. ఉడతా భక్తి అన్నట్లు పెళ్ళికొడుకు వెంకట్రావు పెద్దలతో "ఉద్యోగం విషయములో ఏతగాదా వద్దు!' వారికి లోపెట్టు చేయనివ్వండి. రేపు నా చెల్లెళ్ళికుకూడా నేనే చేయాలి!" అనడంతో సత్యవతమ్మ ఇల్లు కుదువపెట్టి రెండు వేలు తెచ్చి 1500 రూ. మాత్రమే ఇచ్చి

(మిగతా 4వ పేజీలో)

పురుషార్థులు

మానవజాతిలో అసలు
రెండే రెండు రకాలు

గతాన్ని గూర్చివగచే
భూతావేశపరులు

రేపటి ఉజ్జ్వలనకై
రెక్కల నాడించునరులు

చిరిగిన చరిత్రపుటలు
తిరుగవేయుగతవాదులు

భావి వెలుగు చూడలేక
వాలిపోవు దివాంధులు

తమ ఉజ్జ్వల భవిష్యతుకు
తామే నిర్మాతలమని

రూపకల్పనే అదృష్టం
సాఫల్యమే దృష్టాంతం

మానవ శ్రేయస్సుగోరి
మనుచుందురు ఆరాధనగా

పునోగమించు నరులే
పురుషార్థులు, చరిత్రార్థులు

— వెల్దుర్తి మాణిక్యరావు

రామరాజు

సత్యలోక యాత్ర

[గతవారం తరువాయి]

రామరాజు చకచకా గేటులోంచి భవనంలోకి ప్రవేశించాడు. విశాలమయిన హాలులో బాడవయిన డ్రాయింగ్ టేబుల్ ఉంది. డ్రాయింగుచుట్టూ కుర్చీలలో శ్రీ కృష్ణుడు, ఏసు, అల్లావంటి దేవప్రతినిధులు కూర్చుని పెద్దపెద్ద (పైప్సు) తిరిగి నెడ్తున్నారు. అందరికన్నా ఎత్తయిన కుర్చీలో ప్రత్యేకత కొట్టవచ్చినట్లు చిత్రగుప్తుడు కనిపిస్తున్నాడు. అతడికి కుడివయిపున పెద్ద 'కంప్యూటర్' ఉంది.

అపోలో చంద్రలోకపు రంబ్రోలు చేసే ప్రధాన సాంకేతిక నిపుణుని పోజులో కూర్చున్న చిత్రగుప్తుడు. రామరాజును ఉగ్గిరగారమ్మని నిర్ఘాంతపోయి ఎవరూ తనవయిపు అంతవరకు చూడక పోయిన, అసలు చూడరపోతారా అని ఆశతో రెండుచేతులు జోడించి నిలబడిన రామరాజు భయంలోనే చిత్రగుప్తుడి దగ్గరకు వెళ్ళాడు. చిత్రగుప్తుడు అతని చేతికి దరఖాస్తు ఒకటి అందించాడు.

నువ్వెవరో, స్వర్గానికోళ్ళవానికి దరఖాస్తు పెట్టమంటున్నారు. కాలోలు నడుకొని రామరాజు ఆ కాగితాన్ని గబగబ పరిశీలించాడు. కాని అది ప్రశ్నల పత్రం.

వరీకల చెడవ ఏనాడో వదల్చుకున్న తనకు యీ పరీక్షాపత్రం ఏమిటి? అదీగాక యితరులను ప్రశ్నల పరంపరతో వేధించేవనకి ప్రశ్నల పత్రమా! ఖర్మ-అనుకుంటూ ప్రశ్నలపత్రంలో మొదటి ప్రశ్న పూర్తిచేద్దామని 'పెన్సిల్' తీసాడు.

అహోరాత్రేవణకు బయలుదేరిన తొండవలె గ్రద్దు ఒక్కసారి మిటకరించి అటుయిటుచూచి మొదటి ప్రశ్న చదివాడు.

"నీవు దొంగవా?"

ఇంతవరకు నువ్వు దొంగవా? అని ప్రశ్నించే ధైర్యం ఎవరూచేయలేదు. అదీగాక తమ వంశంలో 14 తరాలుగా అందరూ నిజాయితీగా బతుకుతున్నారు అందుకు తమ వంశంలో పేరెరికం తట్టుకోలేకపోవడంకన్న నిదర్శనమేం కావాలి? మరి ఈ ప్రశ్న ఎందుకు వేసినట్లు.

"ఒక్కక్కసారి 'కోడ్సు'లో లేని ప్రశ్నలు ఇస్తూంటారు యూనివర్సిటీ వారు. అలాగే సత్యలోకంలోకూడాన్నీ అవకతవక ప్రశ్నలు ఇస్తూంటారన్న మాట" అని తనకు తాను సర్దిచెప్పుకొని, "కొంగమనకాదు" అని అరుచుగా జవాబువ్రాశాడు. రెండవప్రశ్న పూరించాలను కుంటుండగా తాను వ్రాసిన వ్రాత అక్షరాలు చెరిగిపోయాయి. అంగేగాడ "నీవు దొంగవే"- అని అక్షరాలు ముద్రిత మయాయి.

"ఇదేదో జానపద సినిమాలో మాంత్రికుని గుహయవలె ఉందే" అనుకుంటున్న రామరాజుకు మాటలు వినిపించాయి.

"నీవు నిజాయితీపరుడవుగా జీవిస్తుంతుడవుగా కనపడగలవంటే, నీ నువ్వు వ్రాసికలో జరుచేస్తున్నవుకుంద

రంగనాథ్

సారి ఒక మిల్లు యజమానిగురించి వ్రాయడానికి భయపడ్డాడు.

పైగా అతమాన్ని కప్పిపుచ్చడానికు అస్పష్టతగా ఉందని శెలవుపెట్టి తప్పించుకున్నాడు.

పిచ్చివాడా! భూలోకంలో కంటికి కనిపించిన నేరాలకే శిక్ష విధింపబడుతుంది. సత్యలోకంలో మానసిక పాపాలకు శిక్షలు విధిస్తారు."

ఆనాటి ఆ సంఘటన గుర్తుకువచ్చిన రామరాజు సిగ్గుగా ముఖమించుకు పోయాడు. అతను రెండవ ప్రశ్న చదివాడు.

"నీవు వ్యభిచారివా?"

వెనుకాముందూ ఆలోచించకుండా అతను-"లేదు"- అని వ్రాసేశాడు.మరుక్షణంలో ఆ అక్షరాలు తుడుచుకుపోయాయి.

సత్యలోకంలో తను ఇంతధైర్యంగా అసత్యం వ్రాస్తున్నాడా అని రామరాజుకు ఆశ్చర్యం గలిగింది.

"ఆ రోజురాత్రి...నాలివానలో తను ఒక యింటిలో ఆశ్రయం పొందాడు. ఇంటాయనకు రెండవభార్య. ఆమె ప్రతికదలికను తను ప్రత్యేకంగా పరికించాడు. ఆమెను పొందాలని ఎంతో తపన పడ్డాడు. అది మానసిక వ్యభిచారమే..." అనుకొంటున్న రామరాజుకు "అవును"-అని బదులు వినిపించింది.

అతని తల తిరిగింది. ప్రతి 'అనుభూతి స్పందనా' అమ్మగుడ్డినట్లుఉక్కిరి బిక్కిరి చేసి పరిధంగా పార్శ్వమయింది. దీనికి పశ్చాత్తాపం చెప్పే జవాబు ఏమిటి?

అక్కడినుంచి క్షణికి రూపాంతరంతుంది కానీ నాశనంలేదు. మానసిక పంపర్కణలు ఆలోచనారంగాలై వాతావరణంలోకలిసిపోయిసత్యలోకంలోనమైనా అవుతున్నాయిన్నమాట. అబ్బ ఈ పిచ్చిగా సాంకేతిక ప్రగతి భూగోళంలోనే అన్నాళ్ళకు సాధ్యమవుతుంది.

పలుపిచాల ఆలోచనలతో అతను ప్రశ్నలపత్రం పూరించాడు. అంతులో రయిటయిన జవాబులు చాలా తక్కువ తప్పినవి ఎక్కువ.

రామరాజు ప్రశ్నల పత్రం పూర్తి చేసి చిత్రగుప్తునకుఅందించాడు. అతను ఆ కాగితం ప్రక్కనున్న 'కంప్యూటర్'లో వేశాడు. మరుక్షణంలో'కార్డ్' వచ్చింది. చిత్రగుప్తుడు కార్డు పరిశీలించి రామరాజుకు ఇచ్చాడు. అతడు కార్డుమీద అక్షరాలు చదువుకున్నాడు.

"నీవు తిరిగి భూలోకానికే వెళ్ళాలి. స్వర్గంహామాలన్న నీమనస్సులోపలోకి పెంజారు చేయబడింది. గడువు పూర్తి కాగానే నిన్ను నీ దేశానికి పంపివేస్తారు. నిజంగా బ్రతుకుతున్నట్లుపలిం ఎక బ్రతుకులో నిజాన్ని సాధించు."

అంతాబాగానేఉంది. కాని గడువు ఎంతకాలమని? ఎంతో కష్టపడి 'అతి మంచిగా బ్రతికికిక్కడకు వస్తే మళ్ళీ భూలోకానికే పొమ్మంటాడేం ఏం బాగా లేదు ఖర్మ!

* * *

ఆలోచనతో నడకసాగిస్తున్న రామరాజు అప్పటికే స్వర్గంయొక్క పింపద్వారం వద్దకు వచ్చేశాడు.గబగబపింద్వారం దాటి విశాలమయిన ఆ హాలులో ప్రవేశించాడు.

అక్కడ కృష్ణుడు, ఏసు, అల్లా, పెద్దపెద్ద కుర్చీలలో కూర్చునిఉన్నారు. హాలంతా జనంతో కిటకిటలాడుతున్నది, అందరూ బ్రహ్మ అగమానిని నిరీక్షిస్తున్నారు. ఇంతలో దివ్యప్రకాశంతో బ్రహ్మ వచ్చాడు 'బ్రహ్మ రూపిణుడు' అని రామరాజు నిర్ధారించుకోలేక పోయాడు. అందరూలేచి వందనంచేసారు. అందరివృష్టినీ మనిషునూ కేంద్రీకృతంచేస్తూ బ్రహ్మ

(మిగతా 4వ పేజీలో)

హేమాచల లక్ష్మీనృసింహ క్షేత్రము

ఆంధ్ర ప్రదేశమునందలి వరంగల్ జిల్లాలో వరంగల్ పట్టణమునకు తూర్పున 150 మైళ్ళ దూరమున, గోదావరీ దక్షిణతీరమునన్నదీపుణ్య క్షేత్రం రావణుడు తనచెల్లెలగు శూర్పణఖకు అరణముగానిచ్చిన దండకారణ్యమున నున్న హేమాచలము ప్రాంతమునకే పదునాలుగుచేల రాక్షసనైన్యముతో ఖర దూషణాదులు శ్రీరామునిచే నేలమట్టమైనరని రామాయణప్రమాణము. శ్రీరాముడీ స్వామినర్చించునట్లును అగస్త్యుడీ ప్రాంతమున కొంతకాలము నివసించునట్లును, ఆయన దీనికి హేమాచలమకు నామమొనర్చినట్లును జనశ్రుతిగూడ వినవచ్చుచున్నది. భారత భాగవత శాస్త్రవారివట ఇటీవలజరిపినపరిశోధనలవలని బంగారము, ఇనుము, బొగ్గు, తమరు దాపులున్నట్లు ఆధారములు లభ్యమైనవిగన రీ పర్వతమునకు హేమాచల పేరుండుట అస్యర్థకము.

ఇప్పటమాగానంద నారసింహుడు లక్ష్మీసమేతుడైయున్నాడుపీరాంజనేయుడు నలువైపుల క్షేత్రపాలకుడుగా నుండగా సమీపగ్రామము పల్లూరున గుట్టపైకి మధ్యలోయలోనుండి చక్కని కాలిబాట దేవలయమువద్ద మామిడితోటలపద్య "చింతామణి" యనుపేర పెద్దకోనేరు. సంతతధారగానారుచున్న నెలయేరు. యాత్రికుల సౌకర్యార్థము సత్రములు (శిలావర్ధలోచున్నవి)చక్కని కల్యాణ మంటపము. పై శాఖపూర్తియకు కల్యాణోత్సవము, ఇవిఇటట పేర్కొనదగిన విశేషములు.

ఈ క్షేత్రమునర్చించి తరించుటకు దేవాలయసౌకర్యములు పునరుద్ధరించుటకును ప్రభుత్వముగాని ఉదారులగు ఆస్తికవరులుగాని పూనిక వహించుచో నది పుణ్యహేతుగాగ పరోపకారితయు ప్రజోపకారితయునగును.

పూటూరి

సాయిసీతారామారావు

వారిలో ఉమామహేశ్వరుడు ద్వారపాలకుడుగానున్న పవిత్ర పుణ్యస్థలమీ క్షేత్రము. ఈ ఉమామహేశుని ఎరక రాముడు ప్రతిష్ఠించెనందురు.

ఈ క్షేత్రాధిపతియగు నృసింహుని మహిమలువర్ణింపనలవిగానివి. పూర్వము స్వామియొక్కడే ఉన్నప్పుడు స్వామి దృష్టిసోకిన ప్రాంతమునమున్నసృసింహ సాగరమను గ్రామము సంవత్సరమున కొకమారు అగ్నికాహుతియై పోవుచుండెడిదట. అదిగుర్తించిన గ్రామస్థులు పెద్దలసలహాపై స్వామికి పక్కనలమున లక్ష్మీవిగ్రహముగల స్వర్ణపతకము ప్రతిష్ఠించినట్లును, నాటినుంచి స్వామికాంతించినట్లును బతిహ్యముగలదు. నేటికిని లక్ష్మీవిగ్రహముగల పతకము తొలగించిన వెంటనే నృసింహసాగరము దగ్ధమగుట జరుగుచునేయున్నది. స్వామి నాభిదేశమునుండి మంచిగంధమువంటి ద్రవము స్రవించుచుండుట మరొక విశేషము. విగ్రహము కరాళ భీకరమైనను స్వామిభక్తి కల్పద్రుమము.

ఈ దేవాలయ నిర్మాణము గురించి చారిత్రకాధారములు శ్రీకృష్ణదేవరాయల కాలమునుండి లభించుచున్నవి. కాకతీయులకాలమున నది ఉద్భవదశయందున్నట్లు సాక్ష్యములుగా నేటికిని శిథిలములైన కోటగోడలు గన్పడుచున్నవి. పురాతత్వశాఖ వారివట పరిశోధించిన కాకతీయులచరిత్ర కొంత బయల్పడగలదు. స్వామికి కృష్ణదేవరాయలు, కాకతీయులు సమర్పించిన మణిమాణిక్యములు, స్వర్ణాభరణములు భద్రాద్రిదేవాలయమున భద్రపరుచబడి [కాల క్రమమున భద్రాద్రి సంపదలోనివిగా పరిగణింపబడినందున] మరల నిటకు చేరనట్లు విమర్శిడిగలదు. అశ్వారావుపేట, నూజివీడు, నూగూరు సంస్థానాధీపతులీ స్వామికిచ్చిన మడిమాన్యములున్నట్లే అన్యాక్రాంతములై నేడు నశించినట్లు చరిత్రగలదు. ఇటీవల ఈ క్షేత్రమును, ఇప్పటమున్న వేడుగోపాలస్వామి ఆలయమును, చింతామణియను పుష్కరిణిని బట్టలు పునరుద్ధరించి పునఃప్రతిష్ఠాదికము జేయుచుకి.

క్షేత్రప్రాంతమున ప్రకృతిశోభస్థిరపనిలదిగానది. నలువైపుల పర్వతముల మధ్యనున్నదీ క్షేత్రము. తూర్పు పడమట కొండలు ఉత్తరదక్షిణములనున్నదీపుణ్య క్షేత్రము. నలువైపుల పర్వతముల

శ్రీ మద్రామాయణ మధురస నిష్యందిని—9

అమృతవిద్య

శతాక్షరీ గాయత్రీ రూపమున "అమృత విద్య"ను భూలోకమున ప్రచారమొనర్చినవారు బ్రహ్మ వశిష్ఠ విశ్వామిత్రులని పేర్కొని దాని గురించి కొన్ని వివరములను గత వ్యాసమున ప్రస్తావించితిని. మహాభారతమాశ్వమేధిక పర్వమున నీ విద్యా ప్రవర్తకుల నామధేయములును, స్పష్టమైన ప్రమాణములును లభించునవి ఇట ప్రస్తావింతును.

రచయిత

అనుశాసనిక పర్వమున నూటపదవ అధ్యాయమున భీష్ముని చే జపయజ్ఞము చెప్పబడియున్నది. శంతనుని వలన "ఇష్టనిర్వాణ మంత్రము" పఠనముగా బడిసి ఈ విద్యనాయన సాధించెను. అది మృత్యుంజయ జపమనుటకు ప్రమాణ మేమంత్రము "నమో వసిష్ఠాయ మహావ్రతాయ..."యని ప్రారంభింపబడి శివస్తోత్రరూపమున "సహస్రశీర్షాయ నమశివాయ"యని కొనసాగుటయే. దేవతలందు రుద్రవసు-ద్వాదశాదిత్య- విశ్వేదేవ- పితృదేవ- వండీశ్వర- వినాయక- విష్ణు- శక్తు-కుమార అంబికలును, ఋషులందు యవక్రీత- కణ్వ- నారద- దూర్వాసాదులును ఈ పవిత్ర జపమునుజేసినిని అటజెపబడియున్నది. శాంతిపర్వమున పింగళ గీతలో విషయమునే "నవద్వార పురం గత్వా హంసోహ మయతో వశీ"యని ప్రస్తావించును.

[శాంతిపర్వమున "నారాయణీయము"న ఆర్తోద్ధరణకై శ్రీకృష్ణుడును "రుద్రార్చన" జేయమని యిన్ని వాక్యములు మున్నే ఉపదేశించితిని] తగి వర్గీత యం దందువలనే

"ఆదిత్యానామహం విష్ణుర్జ్యోతిషాం రవి రంశుమాన్
మరీచిర్మరుతా మస్మి...రుద్రాణాం శంకరశ్చాస్మి" యనియును
"త్వంబ్రహ్మ సర్వ దేవానాం రుద్రాణాం నీలలోహితః
ఋషభస్త్వం పవిత్రాణాం యోగినాం నిష్కలశివః
సామవేదశ్చ వేదానాం యజుషాం శతరుద్రియం"అనియును

శాసనిక పర్వమునను

"యస్త్వం చేత్తి నమాం వేత్తి యోమతం సహి మామను
రుద్రోనారాయణశ్చైవ సత్యమేకం ద్విధా స్మృతం" అని శాంతి పర్వమునను ఈ విద్యగూర్చి వక్కాణింపబడి యున్నది.

ఈ విద్యావ్యాప్తి అనంతరము (భారతమునను) ఇట్లున్నది.

"ఇమం వివస్వతే యోగం ప్రోక్తవానహ మవ్యయమ్
వివస్వాన్ మనవే ప్రాహ మనురిక్ష్వాకవేబ్రవీత్
ఏవం పరం పరా ప్రాప్తం ఇమం రాజర్షయో విదుః
సకాలే స్వేహ మహతా యోగో నష్టః పరంతపః
స ఏవాయం మయాతేద్య యోగం ప్రోక్తః పురాతనః
భక్తోసి మే సఖాచేతి రహస్యం హ్యేతదుత్తమమ్ -

మరల ఈ విద్య ఎందరికో లభ్యమై

మిగతా 5వ పేజీలో

పి. వి. ఆర్. రావు

మీ పాపాయికి బుద్ధి
చెప్పినట్లే ఆ జలుబుకూ స్వస్తి చెప్పండి.
మందలించండి, ముద్దుచేయండి.

రబెక్స్
అంతా మీ ధోరణిగలదే! జలుబుపై ఓ దెబ్బవేసి ముద్దుగా దూరం చేస్తుంది. ఆపైన మీ పాపాయికి ఉపశమనం, హాయి...
రబెక్స్
మంటగానీ, అంటుకు పోవడంగానీ లేకుండా జలుబులు సుండి ఉపశమనాన్నికలిగించే శక్తివంతమైన మలాము
డైక్లోఫెనాక్ వంటి అధునాతనమైన మందులను తయారుచేసే Hoechst/ఆలెంబిక్ ఉత్పాదన
everest/565/A(W)-8

అట్లాస్
పరిచయపు సైకిలు
బ్రాండ్‌నేమ్‌లో ఇటువంటి సైకిళ్ళల్లో ఇదే మొదటిది
★ Rs.349.45

సైకిలు పందాలలో ఆసక్తి ఉన్నవారికిగాను
మొదటి సిసలయిన రేసింగ్ వోడలు
● ఫ్రేమ్ - 54 సెం.మీ. సైజు వాణ్యమయిన ఉక్కు. ట్యూబింగ్‌తో నిర్మాణమయిన డైమండ్ రకం.
● హేండిల్- భారీగా నికిల్, క్రోమియమ్ వేయబడింది. డ్రాప్‌డు, మార్చుకోడానికి వీలుగా బాగా వంపు, వివిధ గ్రిప్‌లు.
● పెడల్ - రబ్ బ్రేప్, రబ్బర్ రకం పెడల్, తోలు స్ట్రేపు.
● డబుల్ ఫ్రీ చక్రం - 14 పళ్ళు అతకబడ్డాయి. 18 పళ్ళు కదులుతాయి.
● శాడిల్ - ప్రత్యేకం బాబొందిన తోలు రకం.
★ నూరించబడిన గరిష్ట రిటైల్ ధర స్థానిక పన్నులు అదనం.
అట్లాస్ ఇండియాలో విరివిగా అమ్మకం జరుగుతున్నది

సత్యలోక యాత్ర

(శివ పేజీ తరువాయి)

గంభీరవాణి ఇలాపలికింది.

"జీవాత్మలారా! స్వర్గంలో యీనాడు మీకుందరికీ సరిపడుస్థానంలేదు. అవాంతర ప్రళయం కారణంగా చాలమందికి పర్యాటక ముక్తిలభించింది. ఇక్కడ ఉండరికీ స్థలంచాలదు. కనుక మీలో కొందరు తిరిగి మానవలోకానికి వెళ్ళిపోవాలి.

మీరందరు సత్పురుషులు కనుక మీలో మీరు సంప్రదించుకొని మీలోటి వారికై త్యాగంచేయండి-"

అప్పుడు నలుప్రక్కలనుండి "పరబ్రహ్మా! మలోక స్వర్గాన్ని సృష్టించు"- అనే శబ్దాలు వినిపించాయి.

సమరదహనంచేసిన పరబ్రహ్మ "నన్నయ్యలారా! నాకు కొన్ని నియమాలున్నాయి. వాటిని అతిక్రమిస్తే ప్రకృతి ధర్మమేనశిస్తుంది. కనుక ఈ ఆత్మీయుకవర్తిత్తులలో మీరే త్యాగధనులై స్వర్గాన్ని సృష్టించి రక్షించుకోవాలి అందుకై మీకు మూడుఘడియల వ్యవధియిస్తున్నాను-" అని పరబ్రహ్మ అంతర్ధానమయాడు.

పరబ్రహ్మ యిచ్చినమూడుఘడియల వ్యవధి మత ప్రవర్తకుల పాలిట పరీక్షా సమయమయింది. ప్రజలు అందరూతమ తమ మతాధ్యక్షులను చుట్టుముట్టారు.

ఒక మొసలివాడు కృష్ణుని వద్దకు వెళ్ళిపాదాలు స్పృశించి వినయంగా "ఖురాన్, నేనే సర్వ శ్రేష్ఠదని నీవు గీతలో అన్నావు ఎంత అబద్ధమాడావు! నీకన్నా, అసలు పీరందరికన్నా శక్తి యుక్తుడైన పరబ్రహ్మ ఇక్కడ ఉన్నాడని చెప్పనేలేదేమీ! నీ మాయమాటలు నమ్మియింతకాలం నేను గీతా పారాయణంచేసాను. ఎందుకోసమనుకున్నావ్? తుమ్లేచ్ఛులకు స్వర్గమిచ్చి నాలోటాళ్లను మానవలోకానికి తిరిగి గెంటేస్తావేమి కాదు-" అన్నాడు.

చిరునవ్వే వదనంగా గల శ్రీకృష్ణుడు "పిచ్చవాడా! గీతా తత్వం తెలిసినవాడెవడు స్వర్గాన్ని వేరుగా, మానవలోకాన్ని వేరుగా భావించడు-" అన్నాడు.

"కాని నేను స్వర్గంలోనే ఉంటాను. నేనెన్ని మంచి పనులుచేసానోయాకాస్త చూడు మంటే తగినంత ప్రోత్సాహం లేకపోవటంవలన అభివృద్ధి అవుతుంది"? అని ముసలివాడు కోపంతో తిగిపోయాడు. కృష్ణుడు అతనిని సమాధానపరిచాడని ఘటికోక్తి చెబుతున్నాడు రామరాజు" అక్కడికి కొంతదూరం నడిచాడు. అక్కడ మహమ్మద్‌ను ముసల్మానులు పట్టుకొని 'ఖురాన్' కోసం పీడిస్తున్నారు. మాటలు మాటలు పెరిగాయి. చివరకు ఆయా మతానుయాయులు తమ ప్రవర్తన నిస్సయతను గుర్తించి పరస్పర సందేహములకుదిగారు. అదే అనునని. మత ప్రవర్తకులు తప్పుతున్నారు.

కాలాలు-మిరియాలు నూరుతున్నవారికి ఆ హోటలో కత్తులు కనిపించాయి. ప్రతివాడు ఆగ్రహావేశాలతో కత్తితీసుకొన్నాడు. ఒకరిమీదికొకరు అరిమించారు.

ఆ కొట్లాటలో తనకు ఏ ప్రమాదమయినాజరిగితే, టూలీకాపికి ఈవార్తలు అరిచించే పత్రికా ప్రతినిధి ఉండడన్న దూరదృష్టితో మహాదాశయంతో రామరాజు ఆత్మరక్షణార్థం ఒక స్తంభం దాటుకు తప్పుచున్నాడు.

పరస్పరవిద్వేషంతో, స్వార్థసామ్యాన్ని విస్మరించుకొంటున్నవారందరిలోనుమాంత కుల్ కన్నిచారతనికి. సంపదను అందరికీ పంచక కాపే అనుభవిస్తున్నవారిని, రాక్షసుడని. అతడి శర్మపాపమని నిందించిన ఈ నత్పురుషులు, శుద్ధ సాత్వికులు ఇక్కడ ఏం చేస్తున్నారు? తమ సుఖం కోసం, పైవాడు కన్నీళ్లు కార్చి తన్నుకుపోకూడన్న కక్షతో కత్తులు చేతపట్టి సత్పురుషుల్ని హతమారుస్తున్నారు. దీనినే ఏమనాలి? రక్తకాలుగా ఆలోచిస్తున్న రాక్షసరాజు వద్దకు ఒక కత్తి వచ్చి పడింది. కత్తిని పరిశీలించాడు.

"పాంచ భౌతిక సుఖాల కోసం స్వర్గాన్ని ఆశించేవారిని యీ కత్తి గాయపరుస్తుంది. ఈ కత్తిని చేతపట్టిన మనిషి రాగద్వేషాలను జయించలేక్షని అర్థం" అని ఆ కత్తిపై లిఖించబడి ఉంది.

రామరాజు ఆదివడివి. కత్తి క్రింద పారేసి చుట్టూ పరిశీలించాడు. అంత విషమ పరిస్థితిలోను అక్కడ కొందరు మతభేదం లేకుండా మందహాసంతో మాట్లాడుకుంటున్నారు. వారికి యుద్ధం గురించి పట్టినట్లేలేదు. మూడు ఘడియలలో వారాలోకం వదిలిపోవాలన్న దాన్నుకూడా వారికిలేదు. వారిలో ద్వేషంలేదు. కోపంలేదు. యుద్ధంలో అలసినవాడు మాత్రం అయాసంగా తత్తరపడి అశగా చూస్తున్నాడు. కొందరు మాత్రం కత్తులు రుళిపిస్తూనే ఉన్నారు. అందరినీ అనునైపు కేంద్రీకరింపజేసుకుంటూ దివ్య ప్రకాశంతో పరబ్రహ్మ సాక్షాత్కరించాడు.

"జీవులారా! ఏ పరయితే యీ యుద్ధంలో పాల్గొనలేదో వారే నిజంగా స్వర్గలోక నివాసానికి అర్హులు. చరాచరసృష్టి ప్రారంభవేళ ఆవరించి ఉండే నిశ్శబ్దమే స్వర్గం. కావిమాయచే కళ్ళు బడిన పంచభూతాత్మకమైన శరీరంతో సుఖాలు అనుభవించి, అలాంటి సుఖమే స్వర్గమని భావించేవారికి స్వర్గశాంతి లభించదు. కామక్రోధాది అరిషడ్వర్గాలలో కొట్టుకుపోతున్నవారిన్న మాట్లు.

స్వర్గ, మృత్యులోకాల మధ్య సమభావ దర్శనంచేయగలవారికి చేయూత నివ్వడమేనా ధర్మం. అని పరబ్రహ్మ అక్కడనుండి అంతర్ధాన మయ్యాడు.

అందరూ తమకు జరిగిన శాస్త్రికి బాధపడ్తూ, సమదర్శులను మెచ్చుకొంటుంటే రామరాజు పరబ్రహ్మ తెలివికి ఆశ్చర్యపడ్డాడు.

గాయపడిన వారిలో కొందరు ప్రక్కవారితో గుస గుస లాడ్తున్నారు.

"తత్వ గ్రంథాలు చదివి, స్వర్గం గురించి వ్యామోహం పెంచుకొని భౌతిక శరీరంతో సుఖపడలేకపోయాం. మనం వంచితులం" అని కొందరు వల వల పడుతున్నారు.

"అలా నిరాశపడకు బాబూ! మనల్ని సృష్టించిన 'ఖుదా' అసలు స్వయానం బయటపెట్టి మనలోకంలో అడిగైన దుష్ప్రచారంచేద్దాం. అప్పుడు ఖుదా 'అన్నత'ను మన కాళ్ళదగ్గరకు పంపుతాడు. ఓటమిలోనుండి ఉత్తేజం పొందాలి అని ఒక ముస్లిం సోదరుడు తన వారిని సముదాయించి, కర్తవ్య బోధ చేస్తున్నాడు.

నిరాశతో ద్వేషం పెంచుతున్న మనుష్యులు వాళ్ళు అనిపించింది. రామరాజుకు.

అప్పటికే స్వర్గలోక నివాసానికి అర్హులు అయిన వారు వెళ్ళిపోయారు. భగీరథుడు చెప్పిన చెంత సూక్ష్మమైనదో అంత సంక్లిష్టమైనది. అదే రాగ ద్వేషాలు చంపుకోవడం.

ఆలోచిస్తూ నడుస్తున్న రామరాజు స్వర్గం చివరి అంచులకు వచ్చేశారు.

అక్కడ చల్లటి చిల్ల వాయువులు సుగంధాన్ని వెదజల్లుతున్నాయి. నలుప్రక్కల ప్రకృతి అందాలు పురివిప్పుకొన్నాయి! విశాలమయిన పచ్చిక బైదానాలలో చాలా తక్కువ మంది స్త్రీ పురుషులు ఉన్నారు. వారందరూ మద్యపానం చేస్తున్నారు.

స్వర్గంలో వీరు దిగంబరులా! లేక "హిప్పీ" నాగరికతకు ఇదిజన్మస్థలమా! అన్నట్లు అందరూ పొడవైన శిరోజాలతో వివిధ రంగులతో దిగంబరంగా ఉన్నారు. అందరి శరీరాలు వింత వస్త్రాలు చెందుతున్నాయి. అందరి వదనాలలో ప్రశాంతత వెలుగుతోంది తప్ప స్త్రీ పురుష సంబంధమయిన కోరికలవలన జనించే వికారాలు ఏం లేవు వారిలో ఏ ఒక్కరి నయినా ఇంటర్వ్యూచేసి స్వర్గంలో హిప్పీయిజం' అనే పేరున పేపర్లో ప్రచారం చేయాలని ప్రచారంలోనుకున్నాడు. రామరాజు. కాని వారిలో ఖ్యాదరు అతనికి ఆ అవకాశం యివ్వలేదు. కొందరి దగ్గరకు అతను వెళ్ళి అడగగలైర్యం చేయలేక పోయాడు. కాని అతని దగ్గరకు పొడవైన దిగంబరి ఒకడు వచ్చాడు. అతడి శరీరం పండు తమలపాకు రంగులో మిసిమి వస్త్రాలు వెదజల్లుతోంది. రాగి రంగులో పొడవయిన జుట్టు, గడ్డం. వాటిలోకన్నించి కన్పించని ముఖం. విశాలంగా మెరుస్తున్న నయనాలు. రామరాజును క్షణం ఆకర్షించాయి.

మరిలా దిగంబరంగా ఉన్నారేం? మీకు సిగ్గు వేయడంలేదూ" రామరాజు ఆ వ్యక్తిని సూటిగా ప్రశ్నించాడు. అతడు మందహాసంచేసి "పిచ్చివాడా! నువ్వు మరల భూలోకానికి వెళ్ళవన్నావు అంటే మాయనన్ను ఆవరించే ఉన్నదన్నమాట. అయితే యీ మాయ అహాయకులను మోసం చేయడానికి తెలివయినవాడు వాడే విధానమని అపప్రథ ఉంది. కాని అది నిజం గాదు... అసలు ఏదీ కన్పించక పోవడమే మాయ. నీ శరీరంలోని అంగాలు నీకు పూర్తిగా తెలియవు. వాటి వికాస, వర్తనాదులు "నీవు" అనుకొంటున్న 'నీ' చేతిలో లేవు. ఇవి కాదనగలవా' అని సూటిగా ప్రశ్నించే సరికి రామరాజు "అవునన్నట్లు" తలూపాడు.

నీవు వెళుతున్న లోకంలో 'అజ్ఞాన మాయా' వరణమేకాక, "విజ్ఞాన అహంకారపు" అవనిక కూడా ఉంది. ఆ అవరణలు తన యథార్థ స్థితిని మరుగుపడుస్తాయని, మనిషి గుర్తించడు సరికదా అవే తన నుండి రక్షిస్తాయని, భ్రమిస్తాడు. భ్రమిస్తున్నానని తెలుసుకోవడమే విరాగం. అది సిద్ధించిన మాకు అవరణ యేమిటి? అచ్చాదన యేమిటి?"

దిగంబరి అంతవేపు గంభీరంగా మాట్లాడినా అతనిలో అలసట లేదు. ఆయాసం లేదు.

"శాంతికోసం మనిషి ఏర్పడచుకుంటున్న అవరణలన్నీ అతడిచుట్టూ అసంతృప్తి కోటలు నిర్మించి అశాంతి పిరంగులు పేలుస్తుంటాయి." అని అడిగంబరి తన ప్రశ్నకు సమాధానం చెప్పాడని విశ్వసించుచున్న రామరాజు రెండవ ప్రశ్న వేశాడు.

"మహాత్మా! ఇది స్వర్గం కదా. ఇక్కడ ఇంద్ర సభ లేదు. రంభాదులు లేరు. ఏమిటిదంతా?"

"నాయనా నీవు తిరిగి భూలోకానికి వెళుతున్నావు. అక్కడకు చేరగానే స్వర్గం గురించికొన్ని విశ్వాసాలు నీకు లేకపోతే నువ్వు రాక్షసుడుగా మారతావు.

అత్యతో నేరుగా సంబంధం ఉన్నవాడు పరబ్రహ్మ. అంటే పరబ్రహ్మ స్థితి ఒక అధ్యాత్మిక మానవదశ. ఆశక్తి ఆత్మోన్నత్యానికి ఉపకరిస్తుంది పరబ్రహ్మస్థితి స్వర్గం. స్వర్గమే పరబ్రహ్మస్థితి. ఆ స్థితికి అందుకొన్న ఆత్మకు స్వర్గమన్నమాటయాలు స్వర్గ మర్త్యలోకాలు ఒక్కటిగానే ఉంటాయి. ఇక్కడ, తనసత్యలోకంలోభోగభాగ్యాలు శ్రీ సుఖం కోరడం అవివేకం. మూర్ఖత్వం" అని అడిగంబరి పెద్ద పెద్ద అంగలు వేసుకొంటూ వెళ్ళిపోయాడు.

రామరాజు అతనిని అనుసరించాలని అటుఇటు చూస్తుండగా ఇద్దరు దేవదూతలు వచ్చారు. వారు ఆయుధాలతో తనను తరమాలని వచ్చారని గ్రహించిన రామరాజు భయంతో పెరుగులంకించు కొన్నాడు.

మరుక్షణంలో ఆకాశపుటంచుల నుండి తనను ఎవరో బలవంతంగా, నిర్దాక్షిణ్యంగా క్రిందకు తోసివేసినట్లు అనిపించడంతో "కెవ్వున" కేకపెట్టి రామరాజు పక్కమీదనుండి క్రింద పడ్డాడు. అంతలో మెలకువ వచ్చింది. అంతాకల.....అంతాకల్లు.....

(అయిపోయింది)

జ్ఞానోదయం

(శివ పేజీ తరువాయి)

చేసింది. అందులోనూ పెద్దకూతుళ్ళకు పెద్ద అల్లుళ్ళు ఒట్టలతోసహా! పెద్ద అల్లుళ్ళిద్దరూ వాళ్ళకు తెచ్చిన బట్టలుచూసి మీహాలు మార్చుకున్నారు గాని వెంకట్రావు మాత్రం కిమ్మనలేదు.

ఆ రాత్రికే వెంకట్రావు పెద్దలు పిల్లను తీసుకొని వెళ్ళి తెల్లారి రాత్రి భోజనం అక్కడే జరిపిస్తాం అన్నారు. పిల్లతోపాటు సత్యవతమ్మ, పెద్దకూతురు యిద్దరు అల్లుళ్ళు కూడా బయలుదేరారు. వెంకట్రావు ఊరు చేరేసరికి ఉదయం పదయింది. పగలు భోజనాలయాక తలస్నానాలు చేయించి సంప్రదాయమైన తతంగం అంతా ముగిసేసరికి రాత్రి తొమ్మిదయింది. కామాక్షికి ఎప్పుడెప్పుడు తన భర్తతో ఏకాంతం కొరుకుతుందా-అంత పెద్ద ఆఫీసరు భర్తతో బి.ఏ. చదివితను. ఎలా మాట్లాడగలుగుతానో అని ఆలోచించుకుంటూంది.

ఆ క్షణం రానే వచ్చింది. సరిగ్గా తొమ్మిదిన్నరకు గదిలోకి పంపారు. లోపలకు వెళ్ళగానే వెంకట్రావు పాదాలకు దణ్ణంపెట్టి "మీరు చాలా గొప్పవారండీ!" అంది కామాక్షి గుండె నిండుగా కృతజ్ఞత నింపుకుని.

"నేను సామాన్యుడిని. అలాఅనకు!" అన్నాడు వెంకట్రావు కామాక్షిని గుండెకు హత్తుకొని.

"ఇంత పెద్ద చదువు చదివి, అంత గొప్ప జీతం సంపాదిస్తూ యీరోజుల్లో కట్నం తీసుకోకుండా చేసుకునే దెవరండీ!" అంది లతలా వెంకట్రావుని పెనవేసుకొనిపోతూ కామాక్షి.

"పదోక్లాసు పెద్ద చదువా! నీకేమీ. ఏ. ఏ. అంటే నాకంటే ఎక్కువ చదివావు!" చిరునవ్వుతో అన్నాడు వెంకట్రావు.

కామాక్షి తృళ్ళిపడింది.

"మీరు... మీరు... పదో క్లాసా!" కామాక్షికి నింగీ నేల కలిసిపోలపకుండా గిజ్జున తిరుగుతున్నట్లుంది. మెకానిక్-600 రూ. జీతం అంటే వెంకట్రావు బి.యి. చదివుంటాడనుకున్నాడు. కనీసం సెక్షన్ కోర్సు పాసో చదివుండాలని భావించారు. అసిస్టెంట్ యింజనీర్‌కి 600 రూ. రావు మెకానిక్! మరి-మరి-యీ పదోక్లాసు మెకానిక్ ఏమిటీ...!

"ఛీ" అని వెంకట్రావుని త్రోసి తలుపు తడాలున తెరుచుకొని (పెళ్ళి పిల్లా చదువుకున్నదే కనుక బయట అమ్మలక్కలు గొల్లెం పెట్టలేదని తెలుసుకోవాలి) వాళ్ళ అమ్మ ఒళ్ళో పడి-

"నా గొంతు కోస్కోనేపే అమ్మా!" అంటూ రాగం ఎత్తింది.

"ఏవే-మగాడు కాదా!" అంటే వాళ్ళమ్మ గాబరాగా!

"వట్టి పదో క్లాసేనంటా!" అంది రాగంలోనే కామాక్షి!

"నే ననుకుంటూనే ఉన్నానమ్మో-ఇక్కడోళ్ళంతా మోసం చేస్తారనీ! పరువే పోదాం-అయ్యో!..." రాగం కృతి కారస్థాయిలో అందుకుంది సత్యవతమ్మ.

"ఆగండి. ఉరిమినట్లుగా అన్నాడు వెంకట్రావు. "మిమ్మల్ని నేను చేసిన మోసం ఏమిటి?" ప్రశ్నించాడు.

"మెకానిక్కు-600 రూ. జీతం." సత్యవతమ్మ-బెక్కుతూ!

"అందులో అబద్ధం లేదు. నేను మెకానిక్కునే! నా జీతం 600 రూ!" సత్యవతమ్మ. కామాక్షి కళ్ళుతుడుచుకు కూర్చున్నారు.

"10వ తరగతి ప్యాసయ్యాక బొగ్గు బాయిలో పనిచేసాను, అక్కడే ట్రయినింగయిమెకానిక్ అయ్యాను. నేనెవరికీ ఏఅబద్ధాలు చెప్పలేదు. ఇప్పటికైనా మీరు ఆలోచించుకోవచ్చు. కాదంటే మీరు చేసిన ఖర్చింతా యిచ్చి మీ యింటికి పంపేస్తాను." వినుడుగా తన గదిలోకి వెళ్ళిపోయారు.

"ఇంతకంటే మంచి భర్త నా కెక్కడా దొరకడు. డిగ్రీలు లేకపోయినా నిజాయితీ ఉంది. భార్యను పోషించుకునే శక్తిస్థైర్యం అయనలో ఉన్నాయి, వదేసి వేలు తీసుకున్న బావలుచేసే ఉద్యోగం వ్యవసాయమేగా! నాకు నువ్వు యిచ్చిందేవిటి-యిక వెళ్ళరండి!" అంటూ తల్లిని తిట్టినట్లుగా చెప్పి కోపంగా గదిలోకి వెళ్ళి తలుపు కళ్ళన మూసి గడియ పెట్టుకొంది-జ్ఞానోదయమయిన కామాక్షి!

చెల్లాయ్

- పి. కృష్ణా ఆదిశేషు

వీధులన్నీ తిరిగి తిరిగి అద్దెకొరకు ఇల్లు దొరకక అలసటతోపాటు ఏడుపు కూడా వచ్చినంత పనయ్యింది. ఈ మహానగరంలో ఇల్లు అద్దెకుదొరకడం చొప్పవరంగా కనిపిస్తుంది.

దాహంగాఉంది ఒకసారి గట్టిగా కలియ చూచాడు ఏహోటలైనా కనిపిస్తుందేమో దప్పిక తీర్చుకొని కొంచెం (ఓకప్పు) తేనీరు తీసుకోవాలను కున్నాడు మాధవరావు తన బుల్లి ప్రాణానికి. దురదృష్టవశాత్తు కనుచూపు మేరలో ఏహోటలూ కానరాలేదు.

నడుస్తున్న బాట కుడిప్రక్కల పెద్ద పెద్ద భవనాలు అందమైన పూలమొక్కలతో వాళ్ళ యజమాన్ల స్టేటసును తెలియ పరుస్తున్నాయి.

అది మలక్‌పేట అంధ్రుల నిలయం అంటారు అబిడ్స్‌లో నివసిస్తున్న వారందరూ పెద్ద పెద్ద ఉద్యోగస్థులే

నిదుకూహంతో ఇక ఇల్లు దొరకకుండా అన్నకొనఆశ పీల పులుపు తిడుగుతున్నమాధవరావుకి "అన్నయ్యా" అన్న తియ్యటి పిలుపుతో ఆశ్చర్యంగా ఎవరా అనుకొంటూ వెనుకకు తిరిగాను.

ఎదురుగా హిందూ సంప్రదాయం ఉట్టిపడుతున్న తెలుగు ఆడపడుచులా చీరను మెడచుట్టూ (ఒంటిచుట్టూ) కప్పుకొని ఉన్న కుటుంబం స్త్రీలా పిన యంగా తనవైపే చిరునవ్వుతోచూస్తూ నిలబడ్డ ఆమెను ఎవరా అనుకొంటూ జ్ఞప్తికి తెచ్చుకోడానికి ప్రయత్నం తేయసాగాడు.

"జ్ఞాపకంరాలేదా అన్నయ్యా" మళ్ళీ ఆమె ప్రశ్నించింది. కొంచెంకొంచెం జ్ఞాపకం రానాగింది. "శారదా" అప్రయత్నంగా అన్నాడు.

"అవునన్నయ్యా నేనే శారదను". సంతోషంతో పొంగిపోయింది తనను త్వరగా గుర్తుపట్టినందుకు.

"బాగున్నావా అన్నయ్యా"

* * *

ప్రశ్నకు జవాబుస్థానంలో గతంలో జరిగిన సంఘటన లీలగా జ్ఞాపకంరాగా "ఛీ...ఛీ" చీదరించుకొని వీనుడుగా ముందుకి నడవబోయాడు.

"అన్నయ్యా" ఈసారి ఆమె కంఠం జీరబోయి దుఃఖ పూరితంగా ఉంది.

సోదరభావంలో పిలిచిన 'అన్నయ్యా' పదం అతన్ని ముందుకి అడుగు వెయ్యనియ్యలేదు. వెనక్కి తిరిగిన మాధవరావుకి ఆమె విషాద వదనం చూసి కలవరపడిపోయాడు. కొంచెం బాధపడ్డాడు ఎంతకొంచెపడ్డాడా అని. "ఇప్పుడు నాకు వెళ్లయ్యింపియ్యా... ఇద్దరు పిల్లలు" తలవంచుకొని నేలను చూస్తూ చెప్పింది.

"ఏని ప్రశ్న పీడిలోనే మాయిల్లు" చేతితో చూపిస్తూ అంది. అశ్చర్యంతోపాటు లేశపోతే ఈ పీడబెల్లెలికోరికమన్నించి ఒకసారి మా ఆత్మీయతం తీసుకొని వెళ్ళనయ్యా. ప్రాదేయపూర్వకంగా అడిగింది.

ఎందుకో ఆ మాటలు మాధవరావు హృదయానికి కాకి తిరస్కరించలేక మౌనంగా ఆ పెను అనుసరించాడు గతాన్ని ఆలోచిస్తూ.

* * *

అవి కాలేజీ రోజులు. చదువే ధ్యేయంగా పెట్టుకొని గుంటూరు ప్రకాశం కాలేజీలో బి.కాం. ఆఖరి సంవత్సరం చదువుతున్న మాధవరావుకి ఇన్మలో జరగని మరవని సంఘటన జరిగిపోయింది.

పీడ కుటుంబంలోవున్నట్టిన మాధవరావు ఒక పీడిలో చిన్న గది అద్దెకు తీసుకొని వగలంతా ట్యూషన్లతో కష్టపడి (చెప్పుకొని) నైట్ కాలేజీలో చదువుకుంటూ పొట్ట పెలలో నుకుంటున్న రోజులు.

మాధవరావుది చిన్న పల్లెటూరు. అక్కడ స్కూలు చదువు పూర్తికాగానే ఉద్యోగం అంటూ పట్టణం బయలుదేరే కొడుకుని చూచి తండ్రి నాగభూషణం పట్టణంవద్దూ ఉద్యోగం వద్దూ మనకున్న ఒక ఎకరం పెట్టుపోలం సాగుచేసుకొంటూ దేవుడిచ్చే కలోగంతోత్రాగి బ్రతుకుదాం నీవే మీరా గడపదాటి వెళ్ళడానికి వీల్లేదన్నాడు తనకున్న సంతానం మాధవరావు ఒక్కడేకదా అనుకొని.

తల్లి మంగళాంబని శతవిధాల వేడుకొని ఇంటినుండి ఏమీ అడగనని పట్టుంపోయి కష్టపడి పైచదువులు చదివి మిన్నుబుగారబ్బాయిలా ఆఫీసరు కావాలన్న కోరికలో తల్లిని ఒప్పించి తోటి విద్యార్థి ముఖ్య స్నేహితుడు వర్మ చదువుకుంటున్న పట్నం గుంటూరు బయలుదేరాడు.

తండ్రికి మొదట్లో కోపంవచ్చినా రాను రాను కోపంపోయి అడపాదడపా కొడుకును చూడటానికివచ్చి ఉన్నదాంట్లో కాస్తుడబ్బుఇచ్చిపెట్టిపోతుండేవాడు. తన కొడుకుకూడా ఎపుడు తమ ఊరి జమీందారుగా మిన్నుబుగార్ల అబ్బాయిల్లా ఆఫీసరుగా తయారవుతాడా అని ఎదురుచూస్తూండేవాడు.

శారద మాధవరావు ఉంటున్న గది ప్రక్క వాటాలో ఉంటుండేవాడు. శేషాద్రి నల్గురు ఆడపిల్లలతండ్రి కావడంతో వాళ్ళ పెళ్ళిలు గుండెలమీద కుంపటిలా తయారయ్యి బాలీచాలని జీతంతో కూతుళ్ళపెళ్ళిళ్ళు చెయ్యలేక ఏలా జరిగేదో అలా జరుగుతుందన్న ఉద్దేశ్యంతో వదిలేసాడు.

పెళ్ళికి ఎదిగిన అమ్మాయిలలో శారద రెండోది వచ్చిన కొత్తలో రెండు మూడు రోజులకు ఒకసారి అయినా రామరాను రోజుకు మూడు నాలుగుసార్లు కల్పించుకొనిమాట్లాడేది మాధవరావుతో.

తను స్నానం చేయడానికి బావి దగ్గరకు వెళ్ళినపుడు నీళ్ళ బంకతో పిలిచేలా నిన్నుతూ దగ్గరగా రాసాగింది.

కెవ్వుమని అరవబోయి "ఏంటి ఇలా వచ్చావు... ఇంత రాత్రివేళ... తడిబడుతూ లేచిపోయాడు.

దగ్గరగా వచ్చి అతన్ని గట్టిగా కౌగిలించుకొంది "ఇప్పుడు చెప్పు" అంటూ.

భయంతో మాధవరావు ఆమె చేతుల్ని విడదీయడోయాడు ఇక తప్పదన్నట్టుగా, అతన్ని ఇంతా గట్టిగా పెనవేసుకొనిపోయి "నాన్న నాన్న" రకింపండి రకింపండి" అంటూ గట్టిగా అరచింది.

ఈ అరుపులకి ఆ యింటిలో ఉంటున్న నాలుగు కుటుంబాల ప్రక్క ఇంటిలో వాళ్ళు అక్కడచేరారు. అదిరా బాదరగా "ఏమయిందంటూ".

కనుపించిన దృశ్యాన్ని చూస్తూనే మేడమీద ఉంటున్న పుల్లారావు మాధవరావు మీదపడి బలంకొద్దీ నాల్గుతన్నులు తన్నాడు. అక్కడచేరిన వారిలో ఇద్దరు గట్టిగా పుల్లారావుని ఆపుతూ జరిగిన విషయం అడిగారు.

ఇదిగో ఈ దుర్మార్గుడు నీళ్ళకొరకని దావి దగ్గరకెళ్ళితూంటే నన్ను చెయ్యిపట్టుకొని లాగి బలవంతం చేయసాగాడు. ఏడుస్తూ ముక్కుపుటాలు ఎగురవేస్తూ చెప్పసాగింది. పుల్లారావు గారే రాబంటే నాగతి ఏమయ్యేదో వీర కొంగుతో కళ్ల నీళ్ళు ఒత్తుకుంటూ అంది.

ఓరి కౌర్యాగ్యుడా ఈ రోజు మా అమ్మాయిని రేపు ఇంకో అమ్మాయిని కూడా..... మాధవరావుపై విరచుకుపడ్డాడు. అవుదే బయటినుండి వచ్చిన శారద తండ్రి శేషాద్రి.

అప్పుడికే పుల్లారావు బలంగా తన్నిన తావులకు బాధలో గిలగిల లాడుతున్న మాధవరావు నోటిమాట రాక శేషాద్రి పైపు నోరు వెళ్లబెట్టి చూడసాగాడు జాలిగా నాదేం తప్పులేదన్నట్టు.

ఆస్థితిని చూసి శారద గర్వంగా నంతోషంతో చిన్నగా నవ్వుకొంది. ఏడుస్తూ చెయ్యిపట్టి లోపలికి తీసుకెళ్తున్న తల్లి బాలుగా.

"పిచ్చివాడు ఎంతో మంచివాడు కష్టపడి చదువుకుంటున్నాడని అనుకున్నానాని ఇటువంటి దౌర్జాన్యపు చేష్టలు చేస్తాడనుకోలేదురా, పీకిపిడం పొయ్యేకాలంలో, కసిగా తలోమాట అంటున్నారు.

"ఇక ఎస్తారు ఊరుకోండి ఎవరో బొక్కా కాలుపెట్టి బయటకు నెట్టారు. ఈ పీడిలోగాని ఈ ఊరులోగాని కన్పించవద్దని."

ఆ సమయంలో బావే శరణ్యం అన్పించింది. వ: బచ్చి ఏంపాపిస్తాం, ఎన్నో కష్టాల నెదుర్కొని బీఎయ్యాడలో ప్రమోటుగా బి.కాం. పూర్తిచేసి బ్యాంక్ ఆఫీసర్ల పరీక్షలో ప్యాసయ్యి ఆఫీసరుగా పట్నం చేరాడు.

"ఇంకా ఆలోచిస్తూనే ఉన్నావా అన్నయ్యా" జీవంలేని నవ్వుతో అంది.

"ఆ అబ్బెబే" కంగారుగా అన్నాడు ఆలోచనలోంచి తేరుకొంటూ.

"ఇదే మా ఇల్లు రండి లోపలికి."

"అమ్మా! అమ్మా అంటూ చుట్టూ చేరిన పావు బాబులు తల్లివెంట కొత్త వ్యక్తిని చూసి గుమ్మంలోనే నిలబడిపోయారు.

"మామయ్య" అంటూ పరిచయం చేసింది.

సంతోషంతో కుర్చీలో కూర్చున్న మాధవరావు దగ్గరికి చేరాడు.

"మరి...మరి మా ఇంటికి ఎప్పుడూ రావే మామయ్యా!" చొక్కా గుండీసరిచేస్తూ అడిగింది. పెద్దపాప.

"నీ పేరేంటి?" జవాబు ఏం చెప్పాలో అర్థంకాక మాట మారుస్తూ అన్నాడు.

"శ్రీ దేవి" అంది కళ్ళు అందంగా తిప్పుతూ.

"మరి నీపేరో" బాబు సుద్దేశించి అడిగాడు.

"మాధవ" మాధవరావు కూర్చున్న కుర్చీ చేతి పట్టుకొని ప్రేలాడుతూ అన్నాడు.

గతుక్కు మన్నాడు మాధవరావు పేరు వింటూనే.

"నా పేరు బాగుంది కదా! మామయ్యా" గర్వంగా అన్నాడు.

"నా పేరేబాగుంది కదా! కొత్త మామయ్యా!" గారంగా అడిగింది.

"ఓ ఇద్దరి పేర్లు బాగున్నాయి". ముద్దుగా జాలిగా మాట్లాడే వాళ్ళిద్దర్నీ దగ్గరగా తీసుకొంటూ అన్నాడు.

"కొత్త మామయ్యా మమ్మల్ని పార్కుకి.....

"బలే పాత మామయ్యే కొత్త మామయ్యంటావ్." కోపంగా అన్నాడు అక్కని చూస్తూ.

చిన్న మొఖం చేసుకొంది.

"పర్వాలేదు ఇద్దరికీ తల్లిబోలికలే చిన్నవా నవ్వుకొని ఇద్దర్నీ దగ్గరగా తీసుకొంటూ ఇప్పుడు చెప్పండమ్మా ఏంవిటి?" అన్నాడు.

"లేదు మామయ్యా! మా ఫ్రెండ్స్ అందర్నీ వాళ్ళనాన్నలు మామ్మలు పార్కులకి సినిమాలకి ఇంకా...ఇంకా ఎక్కడికో తీసుకెళ్తారు మామయ్యా!" కళ్ళు చక్రాల్లా తిప్పుతూ అశగా చూసింది మాధవరావు వైపు.

"అవును నువ్వు కూడా మమ్మల్ని తీసుకెళ్తావుకదా మామయ్యా" సంతోషంతో అన్నాడు మాధవ.

"బాబూ లోపలికి వెళ్ళి మామయ్యకు నీళ్ళు తీసుకురా". ఇద్దరూ అక్కడనుంచి లోపలికి వెళ్ళిపోయారు నీళ్ళు తీసుకురావడాని కని.

ఒక చేతిలో స్నీక్స్ హాట్స్ ఉన్న పళ్లెం రెండో చేతిలో ఉన్న కాఫీ గ్లాసును టేబుల్‌మీద పెడుతూ అంది.

"తీసుకో అన్నయ్యా".

ఒక నిముషం ఏదోజ్ఞాపకం వచ్చిన అమెలా లోపలికెళ్లి నిముషంలో తిరిగి వచ్చింది". చెయ్యి చాపనన్నయ్యా" అంటూంది. ఏ పంటా అని ఆశ్చర్యంగా చూస్తున్న మాధవరావును చూసి.

"అయ్యో కుడిచెయ్యి అన్నయ్యా భయపడకు ఏమి చెయ్యనులే" నవ్వుతూ అంది.

"కళ్లు మూసుకో".

కళ్లు తెరిచిన మాధవరావుకి చేతికి కట్టిన రాఖీని చూసి ఆశ్చర్యంతోపాటు సంతోషం కూడా కల్గింది.

"ఆ సంఘటన జరిగిన తర్వాత నేను చేసిన పని ఎంత తప్పో తెలిసింది. అన్నదమ్ములు లేని నాకు లోటుబట్టువులా బాధించుకొన్న నిన్ను కష్టపెట్టినందుకు నువ్వు అక్కడ నుంచి వెళ్ళిపోయిన తర్వాత చాలా బాధపడ్డా అన్నయ్యా!" పొర్లి వచ్చే కన్నీటిని వత్తుకుంటూ చెప్పసాగింది.

ఆ రోజునేచేసిన పొరపాటు జ్ఞాపకం వచ్చినప్పుడల్లా ఏడ్చుకున్నాన్నయ్యా. ఎక్కడ ఉన్నా నిన్ను కలవాలని క్షమాపణ చెప్పుకోవాలని అనుకొంటూ కుమిలి పోతుంటాను. అనుకోకుండా ఈ రోజు రాఖీపున్నమిరోజు నీవు కలవడం నా అదృష్టం అన్నయ్యా.

మూడు సంవత్సరాల క్రితం వెళ్ళయ్యి ఇక్కడికి వచ్చిన కొత్తలో దీని గురించి తెలిసె పీకోసం కొన్ని ఈ రాఖీ ... నాకు నమ్మకం ఉంది. నా జీవితంలో నీవెప్పుడైనా కలుస్తావని క్షమిస్తావని కూడా.

నీ మంచి మనస్సుతో ఈఅమాయకురాలు చేసిన తప్పును క్షమించి నన్ను కరించు అన్నయ్యా!" దీనంగా ఆతని ముందు తన శిరస్సు ఉంచింది. ఆశీర్వదించమంటూ.

కళ్ళ నీళ్ళ పర్యంతంకాగా, పసిబిడ్డల నుదాలతో దీర